

Όλονεν συγκεντρώνται εν τῇ πόλει τάγματα ἐπὶ ταγμάτων καὶ λόχοι ἐπὶ λόχων. Κατὰ τοὺς ὑπουργικοὺς αἰτίαι τούτου εἶνε ἡ ἔλευσις τοῦ γάλλου στρατηγοῦ, ὅστις πρέπει νὰ εὕρῃ ἐνταῦθα ἰκανὸν ἀριθμὸν στρατοῦ διὰ γυμνάσια· ἀλλ' οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν πιστεύουν, ὅτι ὁ φανερός οὗτος σκοπὸς δὲν ἔχει κεκρυμμένον τινα συγγενῆ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε παρατηρήθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τόση συσώρευσις στρατοῦ εἰμὴ κατὰ παραμονὰς ἐθνικῶν κινδύνων ἢ δυστοχημάτων. Ἡ περίστασις αὕτη δὲν λείπει οὔτε τώρα διότι ἐντὸς ὀλίγου ἀπειλούμεθα ὑπὸ τῆς ἐνάργεως τῆς βουλήs.

Τὸ καλὸν ἐν τούτοις εἶνε ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐφέτος δὲν θ' ἀφαιθῆ ἔλευθερά ἡ Βουλὴ νὰ ἐκτελέσῃ ἀνενόγητος τὸ δόλεθριον ἔργον τῆς. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ὅποιον κυρίως φοβεῖται ὁ κ. πρωθυπουργός· ὅσους κινδύνους καὶ ἂν ἐτοιμάζει πάλιν διὰ τὸ ἔθνος ἡ βουλευτικὴ ἀκολασία, αὐτὸς μὲ ὀλίγας ἀκόμη θυσίας δύναται πάλιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς, ὑπὲρ ἧς μόνον ἐνδιαφέρεται. Ἀλλ' ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Βουλῆς ὀρθοῦται ἡ ἐθνικὴ ὀργή, ἣν τρέμει ὁ κ. Τρικούπης ὡς χολέραν. Καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ὅτι κατέφυγεν εἰς τὰς ἰατρικὰς γνώσεις τοῦ ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν ὑπουργοῦ κατὰ συμβουλήν τοῦ ὁποίου ἀπεράσισε νὰ παρενθέσῃ μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως τὰς ὑγειονομικὰς ἐξέτασεις τῶν εὐζώνων.

Ἰταλικὴ τις ἐφημερὶς ἀναγγέλλουσα τὴν πρό τινος ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιοδείαν τοῦ δημίου ἔγραψεν ὅτι αὕτη τελεῖται ἀπαξ τοῦ ἔτους μόνον καὶ δι' ἀμπολιῶν ἀνὰ τὰ παράλια ἢ ἀμαξῶν καὶ ἵππων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν δρόμων. Ἡδὴ μετὰ τοὺς καθ' ἐκάστην ἀναγγελλομένους ἀλλεπαλλήλους φόνους καὶ κατατομήσεις ὑπὸ τῶν σιδηροδρόμων μας μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας περιμένομεν νὰ νομίση κατ' ἀναλογίαν ὅτι ἀπὸ τότε τὸσον διορθῶθῃ ἡ συγκοινωνία ὥστε ὁ δῆμιος ταξιδεύει διὰ τῶν σιδηροδρόμων.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων κοινοποιηθεισῶν παύσεων δημοδιδασκαλιστῶν ἀναγράφεται καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις νεάνιδος ἐξασκούμενης τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, καὶ φερούσης κατὰ σύμπτωσιν τὸ ὄνομα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας· φαίνεται ὅπως μὴ τις ἀπατόμενος ἐκ τῆς ταύτωνυμίας νομίση ὅτι ὁ κ. Βουλπιώτης ὑπέκει εἰς συγγενικὰς ἀπαιτήσεις. Ἡ αὐταπάρνησις αὕτη τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὸν ἀνυψώνει πολὺ εἰς τὴν ἐκτίμησίν μας.

Καὶ ἄλλος πάλιν ὀργανωτὴς προσκαλεῖται κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν μὸδον διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸ ναυτικὸν αὐτός. Ἀλλὰ μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πολεμικῶν μας ὡς ταχυδρομικῶν, ὅπως λ. χ. τὰ Ψαρά, τὰ ὁποῖα δὲν κάμνουν ἄλλο παρὰ νὰ μεταφέρουν τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπὸ Κερκύρας εἰς Brindisi καὶ τάνάπαλιν

ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ μετακαλούμενος πάλιν ὁ ἀπελθὼν βέλγος ὀργανωτὴς τῶν ταχυδρομείων ἡ ὁ κ. Μανσόλας.

Ἀ propros διὰ τὸν μέγαν ἀναμορφωτὴν τῶν ταχυδρομείων. Ἐξῶθεν τῆς θύρας τοῦ γραφείου του ὑπάρχει πρὸς ἐνδειξιν ἡ ἐπιγραφή:

«Γεωρικὴ Διεύθυνσις...»

Εἰς διερχόμενος ἐκεῖθεν καὶ ἀναγινώσκων αὐτήν
— Δὲ θὰ ἦτον σωστότερον ἂν ἔγραφεν «Ὀνομαστικὴ Διεύθυνσις;...»

Ὁ κ. Κόντος ἐν τῇ «Ἑβδομαδίῳ» διδάσκει ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἂν θέλωμεν νὰ ὀμιλῶμεν ὀρθῶς πρέπει νὰ λέγωμεν ἢ κάλως ἀντὶ ὁ κάλως. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἠκούσαμεν μεταξὺ δύο τελειοφοίτων τῆς φιλολογίας τὸν ἐξῆς διάλογον:

— Ἐγὼ μία ν κάλο 'ςτὸ πόδι!
Ὁ δὲ ἄλλος ἀποβλέπων πρὸς διερχομένην ὠραίαν:
— Κόσμον γυναιξὺ φέρει ἡ κάλλος!

Ἀν γυναικευθῆ ἡ χρῆσις αὕτη τοῦ θηλυκοῦ τοῦ κ. Κόντου πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ λέγωμεν καὶ τὰ κύρια ὀνόματα ἡ Καλοποθάκη, ἀντὶ ὁ Καλαποθάκης, ἡ Καλοστούπη, ἡ Καλομοίρης κτλ.

Φαίνεται ὅτι μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὁ κ. Κασιμάτης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅ,τι γίνεται ἐν τῇ προσφιλεῖ του Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ. Διότι ἐνῶ ἐν ταῖς χώραις ταύταις οἱ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀντιπρόσωποι ἀμιλλῶνται τίς περισσότερον νὰ πλουτίσῃ διὰ περισσοτέρων δρόμων καὶ σχολείων τὸν τόπον του, ὁ κ. Κασιμάτης, ὡς τοῦλάχιστον ἐν τῇ Ἐφημερίδι μᾶς πληροφοροῖ «εἰς ἐκ Καραβῶ τῶν Κυθῆρων», προσπαθεῖ τούναντίον νὰ καταστρέψῃ καὶ τοὺς ὀλίγους δρόμους οἱ ὁποῖοι ἐκεῖ ὑπάρχουν, περὶ δὲ τῶν ἐν ἔλεεινῇ καταστάσει εὕρισκομένων σχολείων, πεντάρα δὲν ἐδωσεν ὁ ἀξιοτίμος κ. ἀντιπρόσωπος.

Οὐχ ἦττον δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τὸσφ μικρὰ πράγματα νὰ μὴ τὸν ὀγάλουν βουλευτὴν καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον. Θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς ἀνυπολόγιστος ζημία μετὰ τὴν ἔλλειψιν ὄλων σχεδὸν τῶν τύπων τοῦ Ἀσμοδαίου, τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Δὲ Κάστρου, τὴν ἐξοφάνισιν τοῦ Μπαστίνα καὶ τὴν σιγὴν τοῦ Πύρα.

Ὁ ἐκ Κυθῆρων ἐπιστέλλων παραπονεῖται ταῦταχρόνως ὅτι ὁ κ. Κασιμάτης σπαταλᾷ τὸν καιρὸν του συζητῶν μὲ τοὺς γεωμέτρους ἄνευ λόγου. Εἰς τοῦτο ὑποθέτομεν ὅτι θὰ ἄγῃ τὸν ἀξιοτίμον βουλευτὴν ἢ συγγένεια τῆς τέχνης, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς εἶνε νοομέτρης.

